

Tillhör § 9, bilaga D1

Fastighetsnämnden
2008-05-15

Ärende 9

**Remiss av klimatberedningens
slutbetänkande ”svensk
klimatpolitik” (SOU 2008:24).
Svar på remiss**

Martin Michel (mp)

Förslag till beslut

Nämnden beslutar att avslå förvaltningens förslag till remissyttrande.

Miljöpartiet föreslår följande som svar på remiss om klimatberedningens slutbetänkande.

1. Utsläppsberäkningarna bör standardiseras föra att bli enkla och tydliga.
2. De nationella målen bör brytas ner till kommunnivå för att bli konkreta samt tydliggöra ansvaret för måluppfyllelsen.
3. Kostnaderna för åtgärderna bör specificeras.
4. Utformningen av styrmedel bör ses över till exempel energideklarationer.
5. Införande av tydliga ekonomiska styrmedel.
6. Krav på handlingsplaner för energisparande åtgärder (gäller både kommunala och privata aktörer).
7. En effektiv och årlig uppföljning.
8. Krav på klimatfond i kommuner för att ha ekonomisk buffert för täcka eventuella och förutsedda kostnaderna i kommunernas klimatarbete, så att man inte kan skylla på ekonomin.
9. Energikrav ska ställas även vid ombyggnad.
10. Stockholm stads Energicentrums verksamhet ska fortsätta och vidareutvecklas att klimatmålen ska genomsyra fastighetskontorets verksamhet med mätbara årliga mål.

Därutöver vill vi anföra följande:

Ytterligare synpunkter kan vara att man bör dela upp åtgärder mot kortsiktiga och långsiktiga mål. Det långsiktiga målet bör vara 2030 eller 2050.

Åtgärder som kräver investeringar bör särskiljas.

Beredningens åtgärder bör rangordnas så att de åtgärder som ger största effekt för ett bättre klimat påbörjas först.

Det är bra att fastighetskontoret ser positivt på förslaget till svensk klimatpolitik. Tyvärr märks inte denna positiva attityd av i tjänsteutlåtandet där man är väldigt defensiv. Till skillnad från fastighetskontoret anser vi inte att det är några problem med att ha högt uppsatta utsläppsmål. Det är viktigt att påbörja klimatarbetet så fort som möjligt och att redan från början sätta ribban högt. Vi har redan under flera decennier försummat att ställa om till energieffektiva system och förnybar energi just genom att inte ha några mål och skjuta besluten på framtiden. Det är dags att sätta ned foten och göra något idag, i framtiden kommer åtgärderna att vara betydligt mer krävande och akuta.

Därtill kommer den förändrade klimatsituationen att skapa förändrade förutsättningar i form till exempel väderkatastrofer och klimatflyktingar. Därför bör utsläppsmålen för år 2020 vara högre än de 35 procent som föreslås i betänkandet. Målet bör vara minst 40 procent för att kunna nå inriktningen år 2050 på 75-90 procent. Dessutom bör man istället för att använda det vaga ordet ”inriktning” sätta ett mål om att minska utsläppen med minst 85 procent till år 2050. I synnerhet om man som utredningen säger ska minska utsläppen till nära noll vid sekelskiftet.

Kontoret anser att man ska koppla måluppfyllnad och kostnad, vilket är märkligt resonemang. Vilka kostnader avser man? Klimatfrågan är vår ödesfråga och om vi inte vidtar åtgärder kommer kostnaderna vara så stora i framtiden att vi överhuvudtaget inte kommer att kunna ha några ekonomiska system kvar som liknar det vi har idag. I viss mån kan man göra analyser av energibesparingar, men problemet är snarare att avräkningstiderna är för korta och att man därför inte tar hänsyn de stora kostnader som våra barn och barnbarn får ta i framtiden. Den sk Sternrapporten har också visat att kostnaderna för att nå 2-gradersmålet inte kommer att bli särskilt stora. Åtgärderna för att nå klimatmålen kommer förstås att påverka både människor och samhälle, men om man inte vidtar åtgärder kommer som sagt påverkan att bli betydligt större.

Fastighetskontoret har en mycket viktig uppgift i klimatarbetet då bebyggelsen står för 40 procent av energianvändningen. Det är viktigt att arbeta med ny bebyggelse men kanske ännu mer betydelsefullt att minska energianvändningen i samband med förvaltning och upprustning av befintlig bebyggelse. Att som föreslås ställa energikrav även vid ombyggnad bör göras.

Stora delar av Stockholms bebyggelse är i behov av underhåll och energisparpotentialen vid genomförandet av detta underhåll är stort. En inventering av stadens bebyggelse och dess energisparpotential skulle behöva göras. Om det är så som fastighetskontoret anger vad gäller energideklarationer bör man skärpa kraven så att de inte blir enbart en pappersprodukt.

Därutöver bör man se till att stadens Energicentrum får vara kvar och vidareutveckla sin för klimatet viktiga verksamhet. Även Energirådgivningen för medborgare bör utvecklas och förbättras.

I utredningen står det att kampen mot klimatförändringarna öppnar för nya marknader och arbetstillfällen. Vi ser det som otroligt viktigt att städer såsom Stockholm går i bräsch för klimatarbetet. Vi ser gärna att detta förs fram mer i Stockholm och att man aktivt satsar för att göra staden till den klimatsmarta stad den skulle kunna vara. Tyvärr verkar inte den nuvarande politiken i den riktningen. Genom att öka p-normen, bygga

igen små grönområden och satsa på framkomlighet enbart för bilar lägger man grunden för en stad med ännu större klimatpåverkande utsläpp. Det är möjligt och viktigt att redan i planstadiet planera för bilsnålhet. Stadsbyggnadskontoret i Lund har framgångsrikt arbetat med att i detaljplaner och fördjupade översiktsplaner se till att det blir lättare att klara sig utan bil genom att föra in möjligheter för funktionsintegrering, goda cykelförbindelser, bilpooler etc i planerna.

Förvaltningen skriver i sin tertialrapport 1 att man avser skjuta fram en stor del av energieffektiviseringarna till 2010? Det är illavarslande med tanke på att lagen om energideklarationer träder ikraft i början av 2009. Hur har förvaltningen tänkt och vad ger det för signaler?

Ur Energimyndighetens hemsida: "Kommunal energiplanering"

En kommun kan på flera sätt styra energianvändning och energitillförsel. Kommunen kan agera utifrån sina roller som offentlig aktör, informatör, fastighetsägare, arbetsgivare eller som ägare till ett energibolag. Ett sätt att strategiskt påverka utvecklingen är att göra upp en energiplan.

Enligt lagen om kommunal energiplanering (1977:439) ska varje kommun ha en aktuell plan för tillförsel, distribution och användning av energi. Planen fastläggs av kommunfullmäktige.

Det är viktigt att ha en helhetssyn på energiplaneringen, vilket för oss är uppenbart att det saknas och ta hänsyn till miljöeffekterna i såväl lokalt, regionalt som globalt perspektiv. Genom en miljöanalys görs en bedömning av hur miljön, hälsan och hushållningen kommer att påverkas av olika åtgärder eller energisystem. Vi har flera gånger från Miljöpartiets sida påpekat att förvaltningens miljösamordnare ska sitta i ledningsgruppen men förvaltningen väljer en annan lösning.

Byggsektorn använder idag ca 40 % av all energi i samhället. Lagen om energideklarationer av byggnader ställer stora krav på sektorns aktörer att utvärdera, rapportera och föreslå energiförbättringsåtgärder. I detta sammanhang är det oacceptabelt att fastighetsnämnden skjuter upp med ett år det minsta åtgärd de kan vidta d v s energibesiktning som är första steget till åtgärder (se tertialrapport 1, sid 34 och 36). Det är tråkigt att förvaltningen på sidan 34 i tertialrapporten bara tycks se en mängd anledningar till att inte ta fram energideklarationer.